

Γιατί στον ΣΥΡΙΖΑ πλέουν σε πελάγη ευτυχίας;

01/Οκτ/2019 00:05

Του **Μανόλη Καφή**

Υποθέτω ποτέ άλλοτε κόμμα δεν έχασε με τόσο μεγάλη διαφορά σε αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις, και τα στελέχη του να πλέουν σε πελάγη ευτυχίας. Ακόμα και υπόδικοι, όπως η Ρένα Δούρου, φωτογραφίζονται όλο νάζι και σκέρτσο στις κομματικές εκδηλώσεις, με ένα πλαστικό χαμόγελο επιτυχίας να (με το συμπάθειο), ως εάν τίποτα δεν έχει συμβεί. Δεν τους αποδοκίμασε ο κόσμος, δεν τους "μαύρισε" στις εκλογές, απλά κέρδισε ο Μητσοτάκης. Γιατί; Γιατί είχε τα media με το μέρος του και γιατί ο Ευκλείδης δεν πρόλαβε. Δεν πρόλαβε να μοιράσει το χρήμα που σκορπούσε μέσα σε φακελάκι εκλογικό, ο Αλέξης Τσίπρας. Επίσης ενδεχομένως ο ελληνικός λαός να είναι αγνώμων και επίσης, δεν έχει ακόμα καταλάβει πόσο μεγάλος ηγέτης ήταν ο Αλέξης Τσίπρας.

Αλλά φυσικά υπάρχει και ένα ακόμα ενδεχόμενο. Να μην έχουν καταλάβει τι τους γίνεται στην Κουμουνδούρου.

Η αδυναμία αναστοχασμού, αυτοκριτική λεγόταν παλαιότερα, για τα όσα απίθανα συνέβησαν στα 4,5 χρόνια που "κυβέρνησε" η ριζοσπαστική αριστερά, επηρεάζει άμεσα και το είδος της αντιπολίτευσης του ΣΥΡΙΖΑ and friends (Ραγκούσης, Μωραϊτης, Ξενογιαννακοπούλου και λοιποί).

Με δυο λόγια, η χώρα ζει ένα δράμα, που προς το παρόν, μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ βλέπει.

Η τεχνοκρατική ανεπάρκεια και η ιδεοληψία του ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να οδήγησε την ΔΕΗ στο χείλος της καταστροφής, αλλά ο Κωστής Χατζηδάκης είναι ύποπτος για την απαξίωση της επιχείρησης. Επειδή προσπαθεί να τη σώσει. Και ο Σωκράτης Φάμελλος τον κατακεραυνώνει, γιατί τόλμησε να αυξήσει τα τιμολόγια. Το 1 δισ. χασούρα που κληρονόμησε ο ΣΥΡΙΖΑ στη νέα διοίκηση της επιχείρησης, είναι προφανώς μια λεπτομέρεια. Σιγά μην χρειάζεται και business plan, που θα έλεγε και ο Αλέκος Φλαμπουράρης.

Είπεο Κυριάκος Μητσοτάκης στον ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή και τη μεγάλη φωτιά στο Μάτι, και η Ρένα Δούρου το εξέλαβε σαν δικαίωση της "πολιτικής" της. Λες και τα ακραία καιρικά φαινόμενα- αν υποθέσουμε ότι εξηγούν αυτό που συνέβη στο Μάτι, γεγονός που αμφιβάλλω - δικαιολογούν την εκατόμβη των νεκρών. Την απόλυτη ανικανότητα του κρατικού μηχανισμού. Τον κ. Τόσκα σε ρόλο πύραρχου. Την σκηνοθεσία της σύσκεψης στην Πυροσβεστική, τις ανοησίες Παππά και λοιπών συντρόφων για τις δεκάδες εστίες των εμπρηστών. Για τα αυθαίρετα και τις ευθύνες των νεκρών (βλ. δηλώσεις Καμμένου). Για να μην μιλήσουμε για τις κρυφές, πρωθυπουργικές διακοπές με σκάφος, την επόμενη της τραγωδίας. Η αναζήτηση των ευθυνών, έγινε έτσι τυμβωρυχία.

Τώρα ήρθε σαν κερασάκι το προσφυγικό. Αντί έστω να σιωπήσουν, για το χάος και το αίσχος της Μόριας- goulag το χαρακτήρισε, όχι άδικα ο Μιχάλης Χρυσοχοϊδης- που κληροδότησαν στην επόμενη κυβέρνηση, για την απόλυτη ανικανότητα διαχείρισης, για το γεγονός ότι σε 4 ολόκληρα χρόνια δεν κατάφεραν να επιστρέψουν στις χώρες τους, παρά μόνο 1800 μετανάστες, βγάζουν και αντιπολιτευτική γλώσσα. Ούτε η Τασία τέτοιο θράσος, όταν μας εξηγούσε πως με τις κατάλληλες διασυνδέσεις διόρισε την κόρη της στην Βουλή.

Επιστρατεύοντας το "φάντασμα" του αυταρχισμού και της ξενοφοβικής άκρας δεξιάς, καταγγέλλουν ταυτόχρονα την κυβέρνηση Μητσοτάκη ότι δεν έχει σχέδιο στο μεταναστευτικό. Πάλι καλά που δεν την κατηγορούν ότι δεν ξέρει να διαπραγματεύεται.

Ηαπουσία κάθε ίχνους αυτοκριτικής στις ομιλίες του κ. Τσίπρα, η υστερική αντιπολίτευση της νέας προεδρικής ομάδας- Νοτοπούλου, Χαρίσης, Αχτσιόγλου and friends- η οργή που προκάλεσε μεταξύ των τρόλ του ΣΥΡΙΖΑ, η αυτονόητη κριτική του κ. Τσακαλώτου στο αίσχος της κομματικής ΕΡΤ- είναι ο μόνος μέχρι στιγμής που ψέλλισε κάτι σαν αυτοκριτική- δείχνουν, πώς θα πορευτεί ο ΣΥΡΙΖΑ ως αξιωματική αντιπολίτευση. Και πόσο ρηχή είναι η επιχείρηση μετάλλαξης του κόμματος, σε κόμμα της ευρύτερης κεντροαριστεράς.

Το άνοιγμα του στους νέους ψηφοφόρους, είναι κατεξοχήν μια επιχείρηση διεύρυνσης και ενίσχυσης της εσωκομματικής εξουσίας του κ. Τσίπρα. Δεν συνεπάγεται άνοιγμα σε νέες ιδέες και σε νέο τρόπο σκέψης. Που προϋποθέτει την ανάλυση, την ερμηνεία και την κατανόηση των αιτιών της ήττας.

Είναιτο προσωπικό παιχνίδι του κ. Τσίπρα, που μάλλον δυσφορεί με τους παλαιούς συντρόφους του. Με τις εσωκομματικές ισορροπίες. Γνωρίζει άλλωστε, ότι χωρίς εκείνον, ο ΣΥΡΙΖΑ επιστρέφει αυτόματα στο 4%. Αλλά και με εκείνον, κολλημένο στον "αντιμνημονιακό, ριζοσπαστικό τρόπο σκέψης", εξαιρετικά δύσκολα θα επιστρέψει στην εξουσία.

Η χώρα άλλαξε πίστα, οι ψηφοφόροι δοκίμασαν και έμαθαν από τους αντισυστημικούς, ριζοσπαστικούς πειραματισμούς, και αν δεν γίνουν μεγάλες ανοησίες από τους σημερινούς κυβερνώντες, ο ΣΥΡΙΖΑ θα θυμίζει όλο και περισσότερο το παλαιό, την κρίση που αφήσαμε πίσω.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)